

ויצא יוסף על ארץ מצרים ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבור בכל ארץ מצרים ותעש הארץ
בשובע שני השובע לקמטים ויקבץ את כל אכל
שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויהן אכל
בערים אכל שדה העיר אשר סביבה ויהן
בתוכה ויצבר יוסף בר כבודו הים הרבה מאד
עד כי חדל לספר כי אין מספר וליוסף ילד שני
בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו
אסנת בת פטי פרע נהן אין ויקרא יוסף את שם
הבטר מנשה כי נשתי אלהים את כל עמלי ואה
טל בית אבי ואה שם השתי קרא אפרים כי הפרתי
אלהים בארץ עמי ותכליתו שבע שני השובע
אשר היה בארץ מצרים ותחליתו שבע שני
הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם ותרעב כל
ארץ מצרים ויאעק העם אל פרעה ללחם ויאמר
פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
לכם תעשו ותרעב היה עלי כל פני הארץ ופתחו
יוסף את כל אשר בהם וישבור למצרים ויחזק
הרעב בארץ מצרים וכל הארץ בא מצרימה
לשבור אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ וירא
יעקב כי יש שבור במצרים ויאמר יעקב לבני
למה תתראו ויאמר הנה שמעתי כי יש שבור
במצרים וידו שממה וישבורו לנו משם ונחיה ולא
נמות וירדו אחי יוסף עשרה לשבור בר ממצרים
ואת בנימין אחי יוסף לא שלחו יעקב את אחיו כי
אמר פן יקר אחי אסון ויבא ה' ישרא' לשבור
בתוך הנאים כי היה הרעב בארץ מצרים ויוסף
הוא השליט על הארץ הוא המשבור לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה
וירא יוסף את אחיו ויטרם ויתנוך אליהם וידבר
אחם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו
מארץ מצרים לשבור אכל ויטר יוסף את אחיו
והם לא הטרדו ויטר יוסף את החלמות אשר
היה להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם ויאמרו אליו לא אבוי
ועבדיך באו לשבור אכל כלנו ה' איש אחד חתנו
נשים אחתה לא היו עבדיך מרגלים ויאמר אלהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות ויאמרו שנים
עשרו עבדיך אלהם אחתה ה' איש אחד הארץ
טוען והנה הנטן את אבולו היום והאחר את